

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203824
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720203824.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: H. Q., W.. XX.X.XXXX, N. XXXX/X, XXX XX Š., Š. T., práv.zast.: Advokátska kancelária Mgr. Ondrej BARNA, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, v konaní o zaplatenie 2 399,67 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 29.12.2020 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu vo výške 2 477,43 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 17.3.2017 Zmluvu o pôžičke č. 6253486/8530501574, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3 000 eur, ktorú sa zaviazala splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 52,67 eur až do celkovej sumy pôžičky 6 320,40 eur. Žalovaná uhradila do dňa podania žaloby sumu vo výške 1 194,03 eur. Z dôvodu porušenia povinností žalovanej, žalobca listom zo dňa 28.3.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a poskytol jej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní a upozornil žalovanú, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky uhradené neboli a žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 19.5.2018 o čom mala byť žalovaná informovaná listom z 23.5.2018. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby mal predstavovať 2 447,43 eur, pričom zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok a úhrad v sume 292,67 eur si žalobca neuplatňuje. Vo vzťahu k uplatneným nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 77,76 eur právny zástupca žalobcu vzal žalobu späť ešte pred vydaním platobného rozkazu a predmetom konania sa tak stala suma 2 399,67 eur.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom v podobe odporu voči platobnému rozkazu dňa 29.3.2021. Súd platobný rozkaz v súlade s ust. § 267 ods. 3 CSP zrušil v celom rozsahu a nariadil pojednávanie. V odpore žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal, aby jej riadne doručil oznámenie o predčasnom splatení úveru, teda nesplnil predpoklady podľa § 53 ods. 9 OZ. Uvedený nedostatok má za následok aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a pre tento dôvod je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že zmluva taktiež môže obsahovať zmluvné podmienky, ktoré svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi

stranami zmluvy v jej neprospech čo by súd mal ex offa zohľadniť a vyhlásiť za neprijateľné, pričom konkrétne neuviedla, ktoré zo zmluvných podmienok mali vytvoriť takúto hrubú nerovnováhu medzi sporovými stranami.

3. Podaním doručeným súdu 15.4.2021 právny zástupca žalobcu sa vyjadril, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, nebola uzatváraná pod nátlakom a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou v ktorej bola upozornená na možnosť zosplatenia dlhu. O zosplatení sa mohla dozvedieť najneskôr pri doručení podanej žaloby a táto listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca je názoru, že je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko sa jedná o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok o čom predložil notársku zápisnicu o projekte rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. spolu s prílohou, kde je objasnený postup prechodu pohľadávok. K predmetnému podaniu sa už právny zástupca žalovanej nevyjadril.

4. Podaním doručeným 6.7.2021 žiadal žalobca, aby súd rozhodol s ohľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. o pripustení zmeny žalobcu o čom súd rozhodol uznesením z 9.7.2021 s právoplatnosťou k 30.7.2021.

5. Z účasti na pojednávaní sa právny zástupca žalobcu ospravedlnil, navrhol, aby súd rozhodoval bez ich účasti a v podaní sa vyjadril ešte k zosplateniu s poukazom na ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na článok 10, bod 10.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke. Žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2018 a preto bola vo forme predžalobnej upomienky vyzvaná na zaplatenie a upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti. Žalovaná predmetnú písomnosť neprevzala v odbernej lehote.

6. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní trval na ich argumentoch a poukázal na to, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti je datované zo dňa 23.5.2018, avšak v tomto oznámení neexistuje žiadna doručka, keďže ide o hmotnoprávny úkon veriteľa musí byť takýto úkon adresovaný dlžníkovi aj riadne doručený. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax, keď nestačí podať takéto oznámenie na prepravu, ale je potrebné preukázať, že toto oznámenie bolo doručené, resp. bolo v dispozícii dlžníka. Poukázal na nedávne rozhodnutie OS Prešov sp.zn. 7Csp/218/2020-105 zo 6.9.2021 v ktorom taktiež súd tieto skutočnosti vyhodnotil v neprospech žalobcu a žalobu zamietol. Žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu na podanie takejto žaloby, keď ju nemal ani jeho právny predchodca, preto žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktorými sú: notárska zápisnica notárky JUDr. Ľubomíry Floriánovej s prílohou, predžalobná upomienka z 28.3.2018, kópia doručky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, prehľad splátok a úhrad, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo 17.3.2017, zmluva o postúpení pohľadávky s prílohami a dodatkom, oznámenie o postúpení pohľadávky z 24.6.2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z Notárskej zápisnice číslo N 3283/2017 zo dňa 11. decembra 2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB leasing, a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami. Pri konkrétnej zmluve z tohto konania sa stala právnym nástupcom VÚB a. s. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 17.3.2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 8530501574, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3 000 eur, ktorú sa zaviazala splácať v počte splátok 120, vo výške 52,67 eur, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 18,72 %, termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.3.2027, RPMN predstavovala 18,71%, priemerná hodnota RPMN 13,31 %, prvá splátka bola splatná dňom 20.4.2017, odplata predstavovala 18,71 % a ďalšie splátky boli splatné vždy do 20.dňa v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala 6 320,40 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.3.2018 upozornil žalobca žalovanú na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 158,01 eur. Zároveň uviedol, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2018 do 5.5.2018 veriteľ pristúpi k zosplateniu úveru. Upomienka žalovanej nebola doručená, keďže si ju neprevzala v odbernej lehote a zásielka sa vrátila žalobcovi. Listom zo dňa 23.5.2018 žalobca úver zosplatal a vyzval žalovanú na zaplatenie celkovej dlžnej sumy 3 120,08 eur. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná titulom poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi sumu 1 194,03 eur. Žalobca oznámil súdu

postúpenie pohľadávky ku dňu 21.6.2021 na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., o čom súdu predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11. 2017 s prílohami.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 17.3.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm.a) zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania.

Podľa § 2 písm.b) zák. č. 129/2010 Z.z. veriteľom je fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá ponúka, alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí ak prechádza, alebo postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými: a) ide o prechod, alebo postúpenie z veriteľa

oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm.a), banku, zahraničnú banku, alebo pobočku zahraničnej banky a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku ak by postúpenie odporovalo zákonu, alebo dohode s dlžníkom.

8. Súd za dôvodnú považoval námietku žalovanej, nedoručenia oznámenia o vyhlásení konečnej splatnosti úveru a nepreukázanie tejto skutočnosti súdu. V písomnom podaní doručenom súdu 5.4.2021 ako aj 29.9.2021 žalobca na odpor a po výzve súdu, aby predložil dôkaz o doručení oznámenia o vyhlásení konečnej splatnosti úveru zo dňa 23.5.2018 žalovanej uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 23.5.2018, doručenkou žalobca nedisponuje. Uviedol, že doručoval predžalobnú upomienku a upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru žalovanej, ktoré žalovaná neprevzala. Žalobca súdu nepreukázal, aby bolo oznámenie dané na poštovú prepravu a ani kedy uvedená listina bola žalovanej doručená. Podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomností dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje samotného odosielateľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020 spisová značka 5Cdo/36/2020 uverejnené pod číslom 04 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 1/2021, rozhodnutia vo veciach občianskoprávných). Ak žalovaná túto skutočnosť poprela, bolo na žalobcovi uniesť dôkazné bremeno a súdu preukázať, že táto listina - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bola žalovanej doručená. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle nastávajú právné účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúce takýto prejav bez ohľadu na to či sa s ním adresát skutočne oboznámil.

9. Úkon predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka vyžaduje podľa názoru súdu jeho reálne doručenie dlžníkovi, pretože zo strany veriteľa ide o jednostranný adresný hmotnoprávny úkon a to znamená, že v stanovenej lehote musí byť dlžníkovi aj doručený. Prejav vôle veriteľa pôsobí voči dlžníkovi od okamihu, keď mu dôjde. Nestačí len jeho odovzdanie na prepravu. Spôsob doručovania tohto prejavu nemôže byť ani zmluvne upravený odlišne od zákona, pričom dôkazné bremeno tak, ako to súd už zdôraznil, spočíva v povinnosti preukázať existenciu a doručovanie žalovanej zaťažuje veriteľa, v danom prípade žalobcu. V rozhodnutí, ktoré už súd vyššie spomínal v bode 8 sa uvádza aj, že princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 OZ, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene, alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Doručenie prejavu vôle smerujúceho k zosplatneniu predmetného úveru nebolo žalobcom preukázané, preto tento úkon právneho predchodcu veriteľa nemôže podľa názoru súdu vyvolávať právne účinky a k predčasnemu zosplatneniu úveru nedošlo. Podľa zmluvy o pôžičke článok III tak termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 20.3.2027. V priebehu tohto sporu došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

10. Kto je účastníkom konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva účastníkom konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitimitáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinností), ktorá je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitimitáciu aktívnu na strane navrhovateľa, žalobcu a pasívnu na strane odporcu, žalovaného. Nedostatok vecnej legitimitácie aktívnej znamená, že niekto kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu.

11. Predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty,

poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

12. V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku.

13. V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako VÚB a. s. postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru.

14. Podľa § 17 ods. 1,2 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa, jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ak by súd vychádzal z toho, že úver nebol platne predčasne zosplatený, potom pohľadávka právneho predchodcu žalobcu bola postupovaná v čase, kedy ešte nenastala splatnosť celého zvyšku úveru, keďže posledná splátka úveru bude splatná až dňom 20.3.2027. Za tohto stavu by bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu postupovaná v rozpore s týmto zákonným ustanovením. Súd je tak toho názoru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, pričom preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010 spisová značka 2Cdo/205/2009). Na uvedenej skutočnosti nič nenechá, že súd pripustil uznesením zmenu strany sporu, keďže súd sa zaoberá iba splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku, to znamená, že rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie a preukázanie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré má byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (Rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 32Odo/743/2006, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, ako aj iné). Podľa citovaných rozhodnutí vyšších súdnych autorít súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

15. Veriteľ môže pristúpiť k zosplateniu úveru pri splnení dvoch podmienok a to, že je zosplatenie dohodnuté v zmluve a ďalšou podmienkou je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preukázal existenciu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti, tvrdil odoslanie oznámenia na adresu žalovanej, ale súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz o jej odoslaní a doručení. Žalobca nepredložil ani poštový hárok z ktorého by bolo zrejmé, že bola zásielka daná na poštovú prepravu. Súdu nie je zrejmé ako banka postupovala pri doručovaní oznámenia o zosplatení úveru. Podľa zmluvy medzi sporovými stranami je doručovanie upravené v bode 12, 12.1-12.5 kde je uvedené, že doručovanie písomností medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nie len poštou, elektronickou formou, alebo faxom. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve, alebo na inú adresu, ktorú by klient písomne oznámil spoločnosti. Oznámenia sa zasielajú klientovi do vlastných rúk a považujú sa za doručené okamihom kedy príslušné oznámenie obdrží inak okamihom kedy klient odmietne prevziať oznámenie. Veriteľ doručoval upomienku z čl. 10 - výzva pre zosplatením poštou a doporučene. Jednostranný právny úkon - oznámenie o zosplatení úveru, ktorého doručením vznikajú hmotnoprávne následky žalobca jednoznačne mal doručovať dlžníkovi poštou a doporučene, aby mal doklad o tom kedy nastali účinky zosplatenia úveru, ku ktorému konkrétnemu dňu a vtedy by vedel súdu preukázať kedy nastali

účinky predčasnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu nestačí preukázanie doručovania predžalobnej upomienky, keď žalobca mal len právo úver zosplatiť čo vyplýva z predžalobnej upomienky a z bodu 10.2 zmluvy tzn. že nemusel k tomuto kroku vôbec pristúpiť. Súdu nie je zrejmé ako banka postupovala pri doručovaní oznámenia o zosplatnení úveru. Bolo možné doručiť aj fikciou, pričom relevantným zákonným ustanovením, ktoré prichádza do úvahy je ustanovenie § 45 ods. 1 OZ. Z povahy veci vyplýva, že pri vzniku zmluvy prejav vôle, ktorejkoľvek zo zmluvných strán najmä žalobcu pôsobí ihneď len vtedy keď je adresát prítomný. Bolo preto potrebné určiť aj okamih v ktorom prejav vôle žalobcu smerujúci žalovanej pôsobí voči neprítomnej osobe. Tento okamih účinnosti prejavu vôle nastáva od okamihu, keď jej dôjde tzn., keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to či sa s ním adresát skutočne oboznámil. V tomto smere súd dáva do pozornosti R27/2011, ale aj rozsudok NS SR z 15.12.2020 sp.zn. 5Cdo/36/2020 z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Úver ostal živý a keď banka postúpila dlh súčasnému žalobcovi nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z ktorého dôvodu súd považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú podľa § 39 OZ pre rozpor právneho úkonu so zákonom.

16. Právny predchodca žalobcu bol oprávnený na žalobcu postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu nepredložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní neboli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru nebola vyhlásená a preto došlo k neoprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je neplatné postúpenie pohľadávky. Žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými nebol ukončený. Takýmto konaním by došlo k obchádzaniu zákona o bankách čo je v neprospech spotrebiteľa. Nepreukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie procesnej podmienky, aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky nemohla byť platným právnym úkonom v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

17. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Obdobne aj v rozhodnutí NS SR 10bdo/92/2018 z 20.11.2019 ako aj 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018 je konštatované, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

18. Ďalšie argumenty žalovanej ohľadom posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nie podstatné a teda nebude sa s nimi osobitne vyporiadavať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (pozri rozhodnutie ÚS SR II ÚS251/04, IIIÚS209/09). Súd sa preto ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, ktoré však neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie nezaoberal a nedal osobitnú odpoveď.

19. V danom prípade súd z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie žalobu zamietol, keď žalobca nepreukázal, aby oznámenie o zosplatnení úveru bolo doručené žalovanej, teda aby sa dostalo do dispozície sféry žalovanej. Žalobca nepreukázal, že jeho pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej

postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v konaní niesol dôkazné bremeno a mal preukázať zákonom stanovené podmienky pre postúpenie pohľadávky, keď tak neurobil súd z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobu zamietol.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol II. výrokom tohto rozsudku a priznal úspešnej žalovanej voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.